

DECYZJE

DECYZJA RADY 2013/391/WPZiB

z dnia 22 lipca 2013 r.

wspierająca praktyczne wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 oraz art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia; rozdział III tej strategii zawiera wykaz działań służących zwalczaniu rozprzestrzeniania tej broni, które powinny zostać podjęte zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich.
- (2) Unia aktywnie wdraża tę strategię oraz prowadzi działania wymienione w jej rozdziale III, w szczególności przez uruchamianie zasobów finansowych, aby wspierać konkretne projekty realizowane przez instytucje wielostronne, przez dostarczanie państwom, które tego potrzebują, pomocy technicznej i wiedzy fachowej w odniesieniu do szerokiego spektrum środków nieproliferaacji, a także przez wspieranie roli, jaką odgrywa Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (3) W dniu 28 kwietnia 2004 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1540 (2004) („rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004)”), która była pierwszym instrumentem międzynarodowym zajmującym się – w sposób zintegrowany i wszechstronny – kwestią broni masowego rażenia, środków jej przenoszenia i powiązanych z nią materiałów. W rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) zawarto wiążące dla wszystkich państw zobowiązania, które mają zapobiegać uzyskiwaniu dostępu do takiej broni i powiązanych z nią materiałów przez podmioty niepaństwowe. Rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004) wzywa państwa, by przedstawiły ustanowionemu w niej komitetowi Rady Bezpieczeństwa (zwanemu dalej „Komitetem 1540”) sprawozdania dotyczące działań, które państwa te podjęły lub mają zamiar podjąć w celu wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).
- (4) W dniu 27 kwietnia 2006 r. Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 1673 (2006) i postanowiła, że Komitet 1540 powinien zwiększyć wysiłki na rzecz upowszechniania pełnego wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), czemu służyć mają programy prac, działania informacyjne,

pomoc, dialog i współpraca. Wezwała także Komitet 1540, by przeanalizował wraz z państwami, a także z organizacjami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi, w jaki sposób można wymieniać zgromadzone doświadczenia i zdobytą wiedzę, oraz zweryfikował dostępność programów, które mogą ułatwić wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

- (5) W dniu 20 kwietnia 2011 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 1977 (2011) i postanowiła przedłużyć mandat Komitetu 1540 na okres 10 lat, czyli do dnia 25 kwietnia 2021 r. Postanowiła także, że Komitet 1540 ma nadal zwiększać wysiłki na rzecz upowszechniania pełnego wdrożenia rezolucji nr 1540 (2004) przez wszystkie państwa, w szczególności w dziedzinach takich jak: a) odpowiedzialność; b) ochrona fizyczna; c) kontrola graniczna i działania w zakresie egzekwowania prawa; oraz d) kontrola wywozu i przeładunku, w tym kontrola dostarczania środków finansowych oraz usług takich jak finansowanie takiego rodzaju wywozów i przeładunków.
- (6) Dzięki wdrożeniu wspólnego działania Rady 2006/419/WPZiB z dnia 12 czerwca 2006 r. wspierającego wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽¹⁾ oraz wspólnego działania Rady 2008/368/WPZiB z dnia 14 maja 2008 r. wspierającego wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia⁽²⁾ znacznie zmniejszyła się liczba państw, które nie przedstawiły sprawozdania, oraz państw, które nie przedłożyły dodatkowych informacji wymaganych przez Komitet 1540 w związku z tym, że przedłożone sprawozdania były niekompletne.
- (7) Biuro ds. Rozbrojenia w ramach Sekretariatu Organizacji Narodów Zjednoczonych, które jest odpowiedzialne za zapewnianie Komitetowi 1540 i jego ekspertom pomocy merytorycznej i logistycznej, należy powierzyć zadanie technicznego wdrażania projektów, które mają być realizowane na mocy niniejszej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 17.6.2006, s. 30.

⁽²⁾ Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 78.

(8) Niniejsza decyzja powinna być wdrażana zgodnie z ramową umową finansowo-administracyjną, zawartą przez Komisję Europejską z Organizacją Narodów Zjednoczonych, dotyczącą zarządzania przez Unię wkładami finansowymi do programów lub projektów zarządzanych przez Organizację Narodów Zjednoczonych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zgodnie ze strategią UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia, w której to strategii wyznaczono cel zakładający zwiększanie roli Rady Bezpieczeństwa ONZ w stawianiu czoła wyzwaniom związanym z proliferacją oraz pogłębienie przez RB ONZ odnośnej wiedzy fachowej, Unia nadal wspiera wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) („rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004)”) oraz rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1977 (2011).

2. Projekty wspierające rezolucję RB ONZ nr 1540 (2004), będące odpowiednikami działań przewidzianych w strategii UE, obejmują warsztaty subregionalne, wizytacje krajów, posiedzenia, imprezy, szkolenia oraz przedsięwzięcia w zakresie *public relations*.

3. Cele projektów obejmują:

— zwiększenie odnośnych – krajowych i regionalnych – wysiłków i zdolności, zwłaszcza przez budowanie potencjału i zapewnianie pomocy,

— przyczynienie się do praktycznej realizacji określonych zaleceń z 2009 r., wynikających z wszechstronnego przeglądu stanu wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), w szczególności w dziedzinie pomocy technicznej, współpracy międzynarodowej i zwiększania świadomości społecznej,

— inicjowanie, opracowanie i wdrażanie krajowych planów działania, na wniosek państw.

4. Szczegółowy opis projektów przedstawiono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwany dalej „Wysokim Przedstawicielem”).

2. Techniczną realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, powierza się Sekretariatowi ONZ (Biuru ds. Rozbrojenia) („Sekretariat ONZ (ODA)”). Sekretariat ONZ (ODA) wykonuje

swoje zadania pod kierownictwem i kontrolą Wysokiego Przedstawiciela.

3. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z Sekretariatem ONZ (ODA).

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 750 000 EUR i pochodzi z budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 2. W tym celu Komisja zawiera z Sekretariatem ONZ (ODA) umowę o finansowaniu. Ta umowa o finansowaniu zawiera zobowiązanie Sekretariatu ONZ (ODA) do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dąży do zawarcia umowy o finansowaniu, o której mowa w ust. 3, w jak najkrótszym terminie po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje Radę o wszelkich związanych z tym trudnościach oraz o dacie zawarcia umowy o finansowaniu.

Artykuł 4

Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez Sekretariat ONZ (ODA). Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny. Komisja przedstawia informacje na temat aspektów finansowych projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

2. Niniejsza decyzja wygasa 24 miesiące po zawarciu umowy o finansowaniu, o której mowa w art. 3 ust. 3, lub trzy miesiące po dacie przyjęcia niniejszej decyzji, jeśli w tym okresie nie zostanie zawarta umowa o finansowaniu.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lipca 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

1. CELE

Zasadniczo niniejsza decyzja ma propagować wdrażanie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) („rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004)”) i nr 1977 (2011) („rezolucja RB ONZ nr 1977 (2011)”) w ramach realizacji strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia; mają temu służyć określone działania na rzecz realizacji celów szczegółowych, którymi są: zwiększanie odnośnych, krajowych i regionalnych, wysiłków i zdolności – zwłaszcza przez budowanie potencjału i zapewnianie pomocy; przyczynienie się do praktycznej realizacji określonych zaleceń z 2009 r., wynikających z wszechstronnego przeglądu stanu wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), w szczególności w dziedzinie pomocy technicznej, współpracy międzynarodowej i zwiększania świadomości społecznej.

2. OPIS DZIAŁAŃ

2.1. Zwiększenie zdolności w zakresie wdrażania na szczeblu krajowym oraz w zakresie koordynacji na szczeblu subregionalnym

2.1.1. Cel działania

- Wsparcie działań wdrażających w poszczególnych krajach, w tym opracowanie krajowych planów działania oraz trwałego procesu wdrażania na szczeblu krajowym i subregionalnym,
- zacieśnianie współpracy międzynarodowej, w tym zwiększenie roli Komitetu 1540, w ramach wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

2.1.2. Opis działania

Ułatwianie przez ONZ ODA – odpowiednio we współpracy z innymi organizacjami i podmiotami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi – podejmowania praktycznych kroków umożliwiających wywiązywanie się na szczeblu krajowym z kluczowych wymogów rezolucji nr RB ONZ 1540 (2004); ma się to odbywać w szczególności przez wspieranie wizytacji lub działań w poszczególnych krajach, które to wizytacje i działania ma prowadzić Komitet 1540 za zgodą zainteresowanych państw. Przewiduje się wsparcie pięciu wizytacji krajów (po cztery dni każda). W zależności od danego kraju oraz od decyzji Komitetu 1540 wizytacje lub działania w poszczególnych krajach przyczynią się do wdrażania na szczeblu krajowym przez: a) wkład w zwiększanie świadomości w drodze dopasowanych do potrzeb dialogów prowadzonych z różnymi podmiotami zaangażowanymi w proces wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) na szczeblu krajowym; b) analizowanie krajowych działań i mechanizmów wykorzystywanych do wdrażania przedmiotowej rezolucji oraz wskazywanie konkretnych wyzwań, przed którymi stoją organy krajowe, i możliwych sposobów stawienia czoła tym wyzwaniom; oraz c) pomoc w przygotowaniu dobrowolnych krajowych planów działania, a także w przygotowaniu innych środków podejmowanych przez wizytowane państwa.

Organizowanie przez ONZ ODA posiedzeń w określonych subregionach – odpowiednio we współpracy z innymi organizacjami i podmiotami międzynarodowymi, regionalnymi i subregionalnymi; posiedzenia te opierałyby się na wynikach uprzednio zorganizowanych w danych subregionach warsztatów w zakresie budowania zdolności. Przewiduje się zorganizowanie trzech posiedzeń następczych w wybranych subregionach (Afryka, Zatoka Perska i Bliski Wschód, Europa Południowo-Wschodnia i Ameryka Łacińska). Każde posiedzenie będzie dostosowane do rzeczywistych potrzeb danego subregionu i będzie się koncentrować na dziedzinach, w których jest szansa na osiągnięcie praktycznych rezultatów. Posiedzeniom będą towarzyszyć wewnątrzrajowe debaty ekspertów pozwalające przeanalizować środki, które przyczynią się do stałych postępów we wdrażaniu rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004). Te wewnątrzrajowe debaty będą organizowane na zaproszenie zainteresowanych państw członkowskich.

ONZ ODA rozwinie działalność związaną z rezolucją RB ONZ nr 1540 (2004) we współpracy z innymi organizacjami i agencjami międzynarodowymi, w tym Organizacją Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Międzynarodową Agencją Energii Atomowej (MAEA), Organizacją ds. Zakazu Broni Chemicznej (OPCW), Światową Organizacją Zdrowia (WHO), Organizacją Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO) i Światową Organizacją Zdrowia Zwierząt (OIE), w celu zapewnienia skutecznej synergii i uniknięcia duplikacji działań.

W odpowiednich przypadkach będzie się dążyć do synergii z działaniami regionalnych chemicznych, biologicznych, radiologicznych i jądrowych centrów doskonałości (CBRN), które są obecnie tworzone na mocy Instrumentu na rzecz Stabilności, a także z innymi, wspomaganymi przez UE, programami w tej dziedzinie.

2.1.3. Wyniki zastosowania działania

Usprawnienie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) osiągnięte dzięki dodatkowym działaniom, które mają być podjęte przez państwa w celu pełnego wdrożenia tej rezolucji; opracowanie skutecznych i realistycznych krajowych planów działania i harmonogramów pozwalających na spełnienie kluczowych wymogów tej rezolucji; usprawnione skoordynowane podejścia regionalne do wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004); oraz ustanowienie skutecznych partnerstw z udziałem państw uczestniczących i podmiotów zapewniających pomoc.

2.2. Intensywniejsze budowanie zdolności z myślą o ustanowieniu i utrzymaniu ochrony fizycznej oraz odpowiedzialności za wrażliwe materiały podwójnego zastosowania

2.2.1. Cel działania

Propagowanie budowania zdolności na szczeblu krajowym i regionalnym, które pozwolą poczynić postępy na drodze do pełnego wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004); ma temu służyć skoncentrowanie się na jednym z kluczowych obszarów rezolucji, mianowicie na ochronie fizycznej „powiązanych materiałów” i odpowiedzialności za nie. Rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004) zawiera szczegółowe przepisy (pkt 3 lit. a) i b) części wykonawczej), które zobowiązują wszystkie państwa do ustanowienia odpowiedniego nadzoru nad materiałami, sprzętem i technologią, które można wykorzystywać do projektowania, opracowywania, produkowania i stosowania broni jądrowej, chemicznej i biologicznej oraz środków jej przenoszenia. W tym celu od państw wymaga się, by: a) opracowały i utrzymały odpowiednie skuteczne środki umożliwiające branie odpowiedzialności za takie produkty oraz zabezpieczenie ich w fazie produkcji, stosowania, przechowywania i transportu; oraz by b) opracowały i utrzymywały odpowiednie skuteczne środki ochrony fizycznej.

2.2.2. Opis działania

Zorganizowanie przez ONZ ODA dwóch warsztatów subregionalnych (Ameryka Środkowa, Azja Południowo-Wschodnia i Ameryka Łacińska) skupiających się na ochronie fizycznej „powiązanych materiałów” i odpowiedzialności za nie. Przedmiotowe działanie – poprzez wymianę doświadczeń, które dotyczą polityk krajowych i rozwiązań w zakresie odpowiedzialności za odnośne materiały biologiczne, chemiczne i jądrowe oraz w zakresie ich bezpieczeństwa i ochrony – będzie sprzyjać zintegrowanym podejściom na szczeblu krajowym, które opierać się będą na dobrych rozwiązaniach oraz wdrożonych doświadczeniach i wnioskach.

Nacisk położony zostanie także na to, jak istotne są współpraca i współdziałanie z organizacjami międzynarodowymi, takimi jak MAEA, OPCW, WHO, FAO, OIE i OBWE. Każdemu warsztatowi towarzyszyć będą odnośne debaty eksperckie z udziałem państw uczestniczących, w których to debatach w pełni uwzględniana będzie specyfika danego kraju. Te wewnętrzne debaty będą organizowane na zaproszenie zainteresowanych państw członkowskich w odnośnych subregionach.

W odpowiednich przypadkach będzie się dążyć do synergii z działaniami regionalnych centrów doskonałości CBRN, które są obecnie tworzone na mocy Instrumentu na rzecz Stabilności, a także z innymi, wspomagany przez UE, programami w tej dziedzinie.

2.2.3. Wyniki zastosowania działania

Zwiększone krajowe wysiłki oraz poprawione zdolności umożliwiające wprowadzenie odpowiedniej kontroli nad materiałami, sprzętem i technologią, które można wykorzystywać do projektowania, opracowania, produkowania i stosowania broni jądrowej, chemicznej i biologicznej oraz środków jej przenoszenia; wskazanie skutecznych i efektywnych praktyk w zakresie odpowiedzialności za „powiązane materiały” oraz ich zabezpieczanie i ochronę; zwiększone bezpieczeństwo odnośnych materiałów na szczeblu krajowym i regionalnym; zacieśnione partnerstwa regionalne i międzynarodowe w istotnych obszarach; oraz wkład w wysiłki na rzecz zwiększenia bezpieczeństwa chemicznego, biologicznego, radiologicznego i jądrowego (CBRN) na skalę światową.

2.3. Wsparcie praktycznej realizacji zaleceń z 2009 r. wynikających z wszechstronnego przeglądu stanu wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004)

2.3.1. Cel działania

Wspieranie praktycznej realizacji zaleceń z 2009 r. wynikających z wszechstronnego przeglądu;

Zacieśnianie współpracy międzynarodowej i zwiększanie świadomości społecznej co do znaczenia, jakie ma wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

2.3.2. Opis działania

Rezolucja RB ONZ nr 1977 (2011) oraz dokument końcowy wszechstronnego przeglądu z 2009 r. przewidują pewną liczbę określonych działań w ramach spełniania kluczowych wymogów rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004). Niniejsze działanie obejmuje określone projekty służące ich wsparciu, m.in. przez finansowanie posiedzeń/imprez, szkoleń oraz przedsięwzięć w zakresie public relations. Wspomniane projekty – w odpowiednich przypadkach z zastrzeżeniem decyzji i zaleceń Komitetu 1540 – obejmowałyby:

- organizowanie przez ONZ ODA imprez, dzięki którym będą mogły spotkać się podmioty oferujące pomoc i podmioty takiej pomocy potrzebujące, a także obecni i potencjalni partnerzy (państwa oraz organizacje międzynarodowe i regionalne),
- posiedzenia organizowane przez ONZ ODA służące wsparciu działań na rzecz ściślejszego współdziałania Komitetu 1540 z międzynarodowymi mechanizmami w zakresie nieprolifracji, a także z innymi organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi,
- organizowanie lub finansowanie przez ONZ ODA warsztatów dla przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, środowiska akademickiego i przemysłu,

- finansowanie przez ONZ ODA udziału krajowych urzędników w szkoleniach i innych działaniach służących budowaniu potencjału,
- finansowanie elektronicznego biuletynu informacyjnego poruszającego kwestie związane z wdrażaniem rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

W odpowiednich przypadkach będzie się dążyć do synergii z działaniami regionalnych centrów doskonałości CBRN, które są obecnie tworzone na mocy Instrumentu na rzecz Stabilności, a także z innymi, wspomaganymi przez UE, programami w tej dziedzinie.

2.3.3. Wyniki zastosowania działania

Realizacja określonych działań uzgodnionych w ramach wszechstronnego przeglądu z 2009 r.; bardziej zróżnicowane sposoby udzielania pomocy technicznej; zapewnienie przeszkolenia urzędników krajowych w zakresie kwestii związanych z rezolucją RB ONZ nr 1540 (2004); większe zaangażowanie przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego, środowiska akademickiego oraz przemysłu w działania w zakresie wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) podejmowane na szczeblu międzynarodowym, regionalnym i krajowym; zwiększona świadomość społeczna co do znaczenia, jakie ma pełne wdrożenie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004).

3. PARTNERZY REALIZUJĄCY DZIAŁANIA

- Rada Bezpieczeństwa ONZ i jej Komitet 1540,
- uczestniczące rządy z odnośnych subregionów,
- rządy i organizacje oferujące pomoc,
- Organizacja Narodów Zjednoczonych, odnośne organizacje międzynarodowe, regionalne i subregionalne,
- organizacje pozarządowe oraz podmioty społeczeństwa obywatelskiego.

4. BENEFICJENCI ŚRODKÓW

- Państwa członkowskie, urzędnicy państwowi,
- Komitet 1540 oraz inne podmioty ONZ,
- organizacje międzynarodowe, regionalne i subregionalne,
- rządy i organizacje zapewniające wsparcie techniczne na mocy rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) oraz takie wsparcie otrzymujące,
- społeczeństwo obywatelskie, środowisko akademickie oraz odnośne sektory przemysłu.

5. MIEJSCE

ONZ ODA wybierze możliwe miejsca, w których odbywać się będą spotkania, warsztaty i inne wydarzenia. Wśród kryteriów wyboru takich miejsc będą gotowość danego państwa w określonym regionie do tego, by być gospodarzem wydarzenia, oraz zaangażowanie na jego rzecz. Wybór określonego miejsca na wizytacje lub działania w poszczególnych krajach będą zależać od zaproszeń od zainteresowanych państw członkowskich oraz, w odpowiednich przypadkach, od decyzji Komitetu 1540.

6. CZAS TRWANIA

Planowany całkowity czas trwania projektu wynosi 24 miesiące.